

ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

« Τα Εξάρχεια αποτελούσαν ανέκαθεν εστία αντί-καθεστωτικής κουλτούρας και εξέγερσης. Οι πιο πάνω δυναμικές ώθησαν στην εδαφικοποίηση των προταγμάτων του ανταγωνιστικού κινήματος στη συγκεκριμένη γειτονιά. Συλλογικά εγχειρήματα, πολιτιστικές/πολιτικές εκδηλώσεις, λαϊκές συνελεύσεις, καταλήψεις στέγασης μεταναστών, αντί-εξουσιαστικές/αναρχικές καταλήψεις, στέκια και κοινωνικοί χώροι σε συνδυασμό με τη διαρκή σύγκρουση ενάντια στις μονάδες καταστολής και τις ευρύτερες επιθετικές ενέργειες, συνθέτουν ένα μωσαϊκό αγωνιστικής κοινοτικής ζωής.

Αυτή η ζωτική κίνηση εξαναγκάζει το κράτος να φανερώνει τις πραγματικές προθέσεις και δυνατότητες του, υπενθυμίζει και κάνει ορατούς τους όρους κυριαρχίας του, τον έλεγχο και τη βίαιη επιβολή. » (Από το κείμενο που καλούσε τη γειτονιά των Εξαρχείων στην οργανωμένη περιφρούρησή της στις 6 Δεκέμβρη 2016, απέναντι στην επικείμενη πολεμική επέμβαση του κράτους)

Η πολιορκία των Εξαρχείων από στρατιωτικού τύπου ειδικές αστυνομικές μονάδες (ΜΑΤ-ΕΑΔ, ΔΕΛΤΑ, ΟΠΚΕ) και οι συχνές μαζικές επιχειρήσεις μέσα στη γειτονιά, καταδρομικές (για άσκηση τρομοκρατίας και συλλήψεις), αποκλεισμού σημείων (όπως οι σχολές ή ερευνούμενα σπίτια), συμπίεσης-σαρωτικές (για τη διάλυση συγκεντρώσεων) και προληπτικής διαπότισης (συντονισμένη διάσχιση και εγκατάσταση σημείων ελέγχου, για εμπέδωση της στρατοκρατικής κυριαρχίας και για εξοικείωση των μισθοφόρων με τον χώρο της γειτονιάς), συνεχίζονται σταθερά κι εξελίσσονται επί δεκαετίες. Από τις επιχειρήσεις «Αρετή» στην πρώτη οκταετία της διαχείρισης ΠΑΣΟΚ και τη δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά στις 17 Νοέμβρη 1985, μέχρι την πρόσφατη δήλωση του Τόσκα ότι τα Εξάρχεια «θα γίνουν όπως και οι άλλες γειτονιές» και το πολεμικό ανακοινωθέν εκκένωσης όλων των καταλήψεων μέχρι το καλοκαίρι, η συστηματοποιημένη ωμή κρατική βία σκιάζει τον κοινωνικό χώρο.

Η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου το 2008 επανέφερε στο προσκήνιο τον εγγενή ολοκληρωτισμό της κρατικής εξουσίας και το απεριόριστο της καταστολής. Δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός, αλλά η απάντηση του κράτους στην έμπρακτη αμφισβήτηση των σχεδιασμών του για τη στρατιωτικοποίηση αυτής της γειτονιάς. Η δολοφονία του Αλέξη πυροδότησε μια πανελλαδική εξέγερση με παγκόσμια απήχηση, φέρνοντας το αντίθετο αποτέλεσμα για την εξουσία: Τα Εξάρχεια δυνάμωσαν ως εστία μαζικού μαχητικού αγώνα. Από το φθινόπωρο του '09 και τα επόμενα χρόνια το κράτος προσπάθησε να ανακτήσει το χαμένο έδαφος, εφαρμόζοντας εντατικότερα και πιο εξειδικευμένα πολεμικές μεθόδους. Σ' αυτό το πλαίσιο παγιώθηκε η μαζική χρήση χημικών όπλων, πλαστικών σφαιρών και βασανιστηρίων.

Η 6η Δεκέμβρη του '16, μέρα μνήμης και συνέγερσης, αποτέλεσε σημείο ανοδικής καμπής για την εδαφική αντίσταση, δείχνοντας τον δρόμο για τη συλλογική υπεράσπιση του κοινωνικού χώρου. *« Την ίδια ώρα που ξεκινούσε η πορεία στο κέντρο της Αθήνας, η γειτονιά των Εξαρχείων οχυρώθηκε με ισχυρά οδοφράγματα για την αποτροπή καταδρομικών επιθέσεων από τους λακέδες του νόμου και της τάξης. Στο διάστημα των ωρών που τα οδοφράγματα φρουρούνταν από ένα πλήθος οργανωμένων και άλλων συντρόφων, το κράτος για πρώτη φορά και παρά τις επίμονες προσπάθειές του δεν κατάφερε να μας αποσπάσει ούτε μέτρο εδάφους. Όταν πλέον η οργανωμένη περιφρούρηση είχε αποχωρήσει και ο κόσμος στους δρόμους είχε αραιώσει, οι ένστολοι βασανιστές πραγματοποίησαν εκδικητικές εισβολές, τραυματίζοντας και συλλαμβάνοντας ανθρώπους στον σωρό...*

Η απάντηση τους κράτους ήταν άμεση. Από την επόμενη κιόλας μέρα εντάθηκε η παρουσία ειδικών μονάδων σε δρόμους των Εξαρχείων, με σκοπό να τρομοκρατηθούν κάτοικοι και θαμώνες, αλλά κυρίως όσοι δρουν πολιτικά στην περιοχή. Η επίθεση αυτή δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη. Ηδη σύντροφοι μη δεχόμενοι στρατοκρατούμενα στενά και δρόμους έχουν προβεί σε κινήσεις άμεσης δράσης ενάντια στο καθεστώς φόβου που επιχειρείται να δημιουργηθεί. » (Από κείμενο απάντησης της GARE σε καταδοτική ανακοίνωση, Γενάρης '17)

Η στοχοποίηση των Εξαρχείων εξυπηρετεί τα ειδικά οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα που λυμαινονται την περιοχή (καταναλωτική αγορά φαγητού-ποτού και real estate, αγορά προστασίας και παράνομων ουσιών, κρατικοί θεσμοί και νομενκλατούρα που κατοικεί εδώ, κυρίως αριστερή, κλπ). Το επανεμφανιζόμενο σχέδιο κατασκευής σταθμού METRO πάνω στην πλατεία Εξαρχείων, το οποίο έχει την υποστήριξη όλων των προαναφερόμενων παραγόντων εκμετάλλευσης, αποτελεί προμετωπίδα της καπιταλιστικής αποικιοποίησης μιας γειτονιάς. Αν επιτρέπαμε να υλοποιηθεί αυτό το σχέδιο, ένα εργοστασιακό βάραθρο θα κατάπινε τη δημόσια εστία της γειτονιάς για μια δεκαετία, περνώντας τη κοινωνική ιστορία από το χειρουργείο του αστικού προγραμματισμού.

Ωστόσο, ο κύριος σκοπός της πολύτροπης πολιορκίας των Εξαρχείων είναι η εξάλειψη των βάσεων αντίστασης και αυτοοργάνωσης. Το κράτος οξύνει κάθε μέρα τα ανοιχτά μέτωπα ταξικού και περιβαλλοντικού ελέγχου και αφαίμαξης. Συνεχίζει τον αιματηρό πόλεμο για τη στεγανοποίηση των

συνόρων απέναντι στους πληγέντες του διακρατικού πολέμου, με τις εξοντωτικές συνθήκες μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα ρατσιστικά πογκρόμ και την εκκένωση προσφυγικών καταλήψεων. Επιβάλλει νέους ληστρικούς νόμους, νέες συνθήκες μισθωτής-άμισθης σκλαβιάς και μόνιμης ημιανεργίας, διώξεις και απαγορεύσεις στη συνδικαλιστική δράση, με νέα μνημόνια και ποινικούς μηχανισμούς. Επιχειρεί, με τα νέα συστήματα στα μέσα μαζικής μεταφοράς, τον πλήρη έλεγχο στις μετακινήσεις των επιβατών και τον αποκλεισμό από αυτές των κοινωνικά και ταξικά υποβαθμισμένων, εξαναγκάζοντας σε καθεστώς περιορισμού το μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού, που είναι ήδη φτωχοποιημένο και αποκλεισμένο, (φτωχοδιάβολους που επιβιώνουν ζητιανεύοντας, μετανάστες χωρίς χαρτιά και ανέργους). Μεγιστοποιεί το πλήθος των εγκλείστων στις φυλακές με αθρόες καταδικές βάσει ταξικών κριτηρίων και επιμήκυνση της κράτησης (επιφόρτωση ποινών και περιορισμός αδειών και αναστολών), διατηρώντας συγχρόνως τις έσχατες συνθήκες επιβίωσης, προσωπικής και κοινωνικής αποδόμησης κι εξάρτησης. Παρατείνει την αιχμαλωσία των κρατούμενων αγωνιστών κι αποχαλινώνει την ασφαλίτικη δράση σε όλο το κοινωνικό πεδίο. Για όλους αυτούς τους λόγους το κράτος επιδιώκει την αποεδαφικοποίηση των επαναστατικών προταγμάτων, ώστε να σβήσει την σπίθα της γενικής εξέγερσης κι όταν αναπόφευκτα ξεσπάσει το συμπιεσμένο κοινωνικό δυναμικό, να μην έχει που να σταθεί, να οργανωθεί κι από που να εξορμήσει, να μην έχει παράδειγμα προοπτικής, συλλογικά βιώματα, ιστορική μνήμη.

Η εποπτεία κάθε γωνιάς της πόλης, η ικανότητα άμεσης ένοπλης επέμβασης οπουδήποτε μέσα στον αστικό χώρο, η ικανότητα απομόνωσης κι εξόντωσης όποιου δεν υπακούει, η διάχυτη καθημερινή τρομοκρατία με την παρουσία αστυνομικών δυνάμεων, η αφομοίωση των δημόσιων τόπων στους κανόνες και την κουλτούρα της εξουσίας, αποτελούν εγγενείς και αλληλένδετες ανάγκες του κράτους. Σκοπός της ακατάπαυστης αστυνομοκρατίας είναι η απομόνωση, η απώθηση και τελικά η αυτοκαταστροφή κάθε άρνησης στο καθεστώς. Οι γειτονιές πολιορκούνται για να κατακερματιστεί η επερχόμενη εξέγερση πριν ακόμα εκδηλωθεί να κατακερματιστεί ο κάθε δυνάμει εξεγερμένος, αφομοιώνοντας την κρατική βία. Οι εστίες μαχητικού αγώνα βάλλονται για να απογυμνωθεί η επερχόμενη εξέγερση από τις επαναστατικές βάσεις της.

« Το πρόταγμα της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, του αγώνα ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο παίρνει σάρκα και οστά όταν εδαφικοποιείται εδώ και τώρα στο κάθε σημείο όπου βρισκόμαστε, ζούμε και κινούμαστε ως αγωνιζόμενοι... Για να επιχειρήσουμε το πρόταγμα της απαλλοτρίωσης από την εξουσία ολόκληρου του εδάφους το οποίο κατέχει, πρέπει να μπορούμε να κρατήσουμε και να οχυρώσουμε το δικό μας ζωτικό έδαφος. Η διάδραση της ακατάπαυστης κινητικότητας και της διαρκούς έμπρακτης αμφισβήτησης του κρατικού ελέγχου και της αστυνομοκρατικής πολιορκίας μέσα στην γειτονιά συγκροτεί μέχρι σήμερα την άμυνά της απέναντι στα σχέδια των κεφαλαιοκρατών για την βαθύτερη εκμετάλλευση και τον “εξευγενισμό” της, σχέδια που προϋποθέτουν και αποσκοπούν στην πραγματική ερήμωση της γειτονιάς, δηλαδή στην εξόντωση του κοινωνικού κινήματος...

Ο καθένας παίρνει θέση μέσα στον ταξικό πόλεμο: ή στην καβάντζα του ή στον αγώνα. Το κοινωνικό καθήκον κάθε κάτοικου κάθε γειτονιάς είναι η αυτοοργάνωση ενάντια στην εκμετάλλευση και τους θεσμούς, η κοινωνικοποίηση όλου του χώρου, δημόσιου και ιδιωτικού, και η υπεράσπισή του απέναντι στην καταστολή. Για να χτίσουμε κοινότητες αντίστασης σε κάθε γειτονιά. » (Από κείμενο συντρόφισσας που αιχμαλωτίστηκε και διώκεται για την υπεράσπιση των Εξαρχείων στις 6/12/'16)

« Η οργάνωση μιας επιθετικής περιφρούρησης γειτονιάς για το σπάσιμο της κρατικής πολιορκίας δεν είναι έργο κάποιων ειδικών, ούτε προνόμιο των ανδρών, των νέων κλπ . Είναι υπόθεση και δυνατότητα όλων των κατοίκων και των επισκεπτών της γειτονιάς, που βάλλονται από την καταπίεση και την εκμετάλλευση. Η συμμετοχή τους βάζει επί τάπητος την προοπτική της συνολικής αυτοοργάνωσης του κοινωνικού χώρου. » (Κάλεσμα περιφρούρησης για τις 6/12/'16)

Συνοργανώνοντας τη διαρκή αντίσταση στο πολιορκούμενο έδαφός μας, θα υπερασπιστούμε το κάθε εγχείρημα κοινωνικής αυτοοργάνωσης κι αλληλεγγύης και τον ελεύθερο δημόσιο χώρο, τα κύτταρα ενός κόσμου χωρίς τυραννία, σε κάθε γειτονιά. Χτίζοντας το συλλογικό οδόφραγμα ανοίγουν οι πύλες για την κοινωνική επανάσταση παγκόσμια.

Οι κρατικοί στρατοί είναι εύθραυστοι.

Κανένας μπάτσος, ποτέ και πουθενά

Καλούμε σε Ανοιχτή Συνέλευση ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ
Δευτέρα 29 Μάη 6μμ Πολυτεχνείο (Γκίνη), Εξάρχεια

Κατάληψη GARE (Καλλιδρομίου 74 – gare74@espiv.net)